

“Hallo, werd ik geroepen?”

“Half... hoe kom jij trouwens binnen? Het kan helemaal niet, de deur is dicht, de bel is niet gegaan, ik ben niet opgestaan,.. Niets van dat alles.”

“O ja? Nou ja, wellicht ben ik ook helemaal niet binnen dan.”

“Wat zou jij ervan vinden om als bliksemafleider te fungeren? Omdat het schrijven over schrijven hetzelfde is als denken over denken, wat een nogal droge analyse op zou kunnen leveren.”

“O, is dat zo. O.”

“Zowel de gesloten cirkel van ‘O’, als de betekenis klinken niet alsof je mij grote verhalen gaat vertellen. Zullen we het over ‘O’ gaan hebben?”

“O. Misschien kunnen we van rol wisselen, dan zeg jij ‘O’ en dan kom ik met het bliksemafleider-verhaal.”

“Hmm. Wat is het verschil?”

“Dat jij sowieso al spraakzamer bent.”

“O.”

“Ok, dan zijn we bij deze verwisseld.”

“O.”

“O.”

“Ga jij nu ook ‘O’ zeggen?”

“Ja, dat we verwisseld waren betekent toch niet dat ik geen ‘O’ meer mag zeggen? Had jij een alleenrecht dan, inzake ‘O’? Of heb ik überhaupt een contract daarover getekend? Als je niet eens op bent gestaan om mij naar binnen te laten, kun je al helemaal geen contract getekend hebben in de tussentijd die er niet eens was.”

“O.”

“We zoeken dus naar het verschil tussen ‘O’ en een bliksemafleider. Als ‘O’ zich aan de ene kant van het spectrum bevindt, dan bevindt de bliksemafleider zich aan de andere kant, de tegenovergestelde kant, 180 graden gedraaid ten opzichte van elkaar. Het zou hier over een halve cirkel moeten gaan, immers als de cirkel rond zou zijn, de ‘O’, zou je weer terug thuis zijn.

De essentie is dan een halve ‘O’, even snel geredeneerd. Een halve ‘O’ is bovendien niet uit te spreken. Het is een ‘O’ met een platte kant, of een half stuk kaas, een half wiel, een halve verwarmingsknop, eigenlijk alle doorgesneden cirkels, behalve een boom, want die blijft gewoon rond, al kap je hem om.

Een halve emmer is ook misleidend, want dit is geen cirkel meer, zelfs geen halve. Is er überhaupt een halve cirkel ergens in gebruik overigens?"

"Misschien een helm, hoewel dit een discutabel voorbeeld is. We hebben namelijk geen rond hoofd."

"Daarnaast proef ik hier de verwarring inzake een 2-dimensionale halve cirkel en een halve bol in de werkelijkheid. Een doorgesneden kaas is trouwens ook geen halve bol, tenzij de kaas rond was."

"Ik zeg maar 'O'... anders heb ik teveel tekst."

"Ok, laten we een keuze maken. Bestaat er een halve platte cirkel in de echte realiteit? Denk aan een doorgeknipte placemat, een dubbelgeklapt vloerkleed, een afgesneden langspeelplaat. Het lijkt alsof we niet van halve cirkels houden, alleen van hele. Zelfs de maan is niet half, alhoewel het beste voorbeeld tot nu toe. Zij is het laatste en eerste kwartier te zien als halve cirkel, deze maand op 8 en 24 januari. Hoezo een kwartier de helft is, ontgaat me even."

"Dan is de maan de meest voorkomende halve cirkel dus? Excuseer me, 'O', bedoel ik."

"Geeft niet. Samen met de zon, als deze in de zee zakt.. Enfin, toch merkwaardig hoe een cirkel tegelijk open en gesloten kan zijn. Een open binnenkant met een gesloten buitenkant. Dezelfde vorm als de mond die hem uitspreekt. Het heeft ook iets eeuwig.. Zolang je adem het toelaat, kun je 'O' zeggen, terwijl je hem in 1 seconde kan tekenen. Je kunt hem vragend, bevestigend en uitroepend gebruiken: "O?" Betekent iets heel anders dan "O!" Of: "O.. Ooo, nou snap ik het ?"!.. Bovendien los als letter te gebruiken, net als: 'A', 'ah', 'aha!' Als je 'A' en 'O' naast elkaar zet, klinkt 'O' geslotener, behoudener, afgemeten, minder enthousiast dan 'A'; bij 'A' valt het kwartje, bij 'O' bevestig je alleen het bericht. Je voelt ook vanbinnen de rem op de 'O', ten opzichte van de 'A' als je hem uitspreekt. Ook een uitroep van pijn, de eerste klank die in je opkomt, is: "Aah!", niet "Ooh!" 'Ooh' zeg je bij dingen die je mooi vindt: "Ooh, wat mooi!" Misschien heeft 'Ooh' meer te maken met de buitenwereld en 'Ah!' met de binnenwereld."

"Aha!"

"Zou het toevallig zijn dat de zon een 'O' in het midden heeft? En is het niet tegelijkertijd heel raar dat de maan geen 'mon' heet? Hoewel, de maan reflecteert de zon, vandaar die dubbel 'A' natuurlijk! Toch associeer ik de zon in eerste instantie niet met remmend, behalve als hij onder gaat."

"O. Zal ik je er ondertussen weer even uitlaten?"